

Σεβασμός στην διαφορετικότητα, ή μήπως στην οπισθοδρομικότητα; - Τα «αγαθά» μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας

Τα τελευταία χρόνια, οι Έλληνες, γινόμαστε μάρτυρες ενός βάρβαρου και αιματηρού θρησκευτικού εθίμου των μουσουλμάνων μεταναστών (νομίμων και μη), το οποίο λαμβάνει χώρα δημοσίως και σε όσο τον δυνατόν κεντρικά σημεία: Της «Ασούρα», η οποία είναι κάτι σαν την «Μεγάλη Παρασκευή» των ισλαμιστών. Η τελετή αυτή γίνεται κάθε χρόνο προς τιμήν του ιμάμη Χουσεΐν, εγγονό του Μωάμεθ και θεματοφύλακα του Ισλάμ, ο οποίος το 688 μ.Χ. εξοντώθηκε στην Καρμπάλα του σημερινού Ιράκ, μαζί με όλη του την οικογένεια, από τον Γιαζίντ· έναν διεκδικητή της εξουσίας με όχημα το Ισλάμ.

Κατά την διάρκεια αυτής της τελετής, οι μουσουλμάνοι ως ένδειξη θρήνου και πίστης, περπατούν ημίγυμνοι και ξυπόλητοι, χτυπώντας ταυτόχρονα το κορμί τους με κοφτερά αντικείμενα και μαστίγια μέχρι να ματώσουν. Μιλάμε δηλαδή για ένα αποτρόπαιο θέαμα, το οποίο μπορούν να παρακολουθήσουν (άθελά τους έστω) ακόμη και μικρά παιδιά.

Το ανησυχητικό είναι, ότι αυτή η αιματηρή τελετή γίνεται με την έγκριση - προφανώς(;-) των ελληνικών αρχών και χωρίς ισχυρές αντιδράσεις επίσημων ή και ανεπίσημων φορέων. Το ερώτημα που προκύπτει αμέσως εδώ, είναι το εξής: Αυτή είναι άραγες η πολυπολιτισμική κοινωνία την οποία υπερασπίζονται κάποιοι; (Και αρκετοί εξ αυτών, όχι κινούμενοι απλά από μια στείρα αντιπαράθεση ή ιδεολογία, αλλά από ταπεινά οικονομικά κίνητρα -βλέπε πάσης φύσεως χρηματοδοτούμενες Μ.Κ.Ο.). Αυτές οι εικόνες δεν προσβάλλουν την αισθητική και τον πολιτισμό μας;

Θα πει κάποιος, «μα καλά και οι δικοί μας θρησκευόμενοι δεν κάνουν δημόσιες τελετές κι ενίοτε με κρατικά έξοδα»;

Ναι, σύμφωνοι, κάνουνε. Το ότι γίνονται, δεν σημαίνει ότι έχουν καθολική αποδοχή, αλλά δεν συναντούμε και τέτοιες ακρότητες. Κι όσο ενοχλητικές είναι

για αρκετούς οι καμπάνες και τα megάφωνα των εκκλησιών, άλλο τόσο θα είναι και τα megάφωνα των μουεζίνηδων (τα οποία αργά ή γρήγορα, μάλλον θα αποτελούν μια πραγματικότητα κι όχι σενάριο επιστημονικής φαντασίας).

Δεν είναι παράλογο, να ανέχεσαι ή και να υιοθετείς στοιχεία, στοιχειωδώς πολιτισμένων και προηγμένων κοινωνιών, από την στιγμή που έχουν κάτι να προσφέρουν, ή έστω δεν βλάπτουν. Αλλά, πραγματικά, είναι να αναρωτιέται κανείς, τί θετικό μπορούν να προσφέρουν στην ελληνική κοινωνία, τέτοιες ακραίες ιδεοληπτικές και οπισθοδρομικές παραδόσεις, συμπεριφορές και νοοτροπίες, ακόμη κι αν παρακάμψουμε το απολύτως υπαρκτό και τεράστιο πρόβλημα τη εισαγώμενης εγκληματικότητας και γενικότερα, παραβατικότητας, το οποίο δεν φαίνεται ν' απασχολεί σοβαρά τους ταγούς της εξουσίας (προφανώς τα ωφέλη είναι μεγαλύτερα απ' τις ζημίες γι' αυτούς).

Είναι τουλάχιστον παράλογο, όλοι αυτοί οι «προοδευτικοί» που μάχονται για τον χωρισμό Εκκλησίας και Κράτους και για την εξάλειψη της θεοκρατίας (και καλά κάνουν), να αγωνίζονται ταυτόχρονα για την αποδοχή και καθιέρωση τέτοιων αναχρονιστικών αντιλήψεων, διάφορων τριτοκοσμικών σεληνιασμένων (ποιος ξεχνάει την αλήστου μνήμης υπουργού που έλεγε πως «είναι θέμα χρόνου να συνηθίσουμε τις μυρωδιές τους»;).. Αυτό δεν λέγεται πρόοδος, αλλά ευθεία οπισθοδρόμηση ...

Αιματηρό αυτομαστίγωμα για τον ιμάμη στην Γερμανία

Στις αρχές Ιουνίου 2008 οι κάτοικοι της κωμόπολης Ersdorf, νότια της Βόννης στη Γερμανία, είδαν να εκτελείται ζωντανά μία μάλλον αποτρόπαια ιεροτελεστία. Όπως έγραψε η εφημερίδα General-Anzeiger, στην κεντρική πλατεία, μπροστά από ένα καθολικό ναό, στον οποίο εξελισσόταν εκείνη την ώρα η συνήθης λειτουργία, άρχισε να παρελαύνει μια ομάδα 70-80 ανθρώπων, οι οποίοι κτύπαγαν με μαστίγια την πλάτη και το κεφάλι τους και ήταν πλημμυρισμένοι με αίματα. Ταυτόχρονα εκφέρονταν ακατανόητες για τους ντόπιους ρυθμικές κραυγές, οι οποίες είχαν στόχο την εμψύχωση των συμμετεχόντων στη λιτανεία.

Η Αστυνομία που έφτασε σύντομα, ενημερώθηκε ότι πρόκειται για λιτανεία που

σχετίζεται με τη γιορτή Ασούρα των Σιιτών μουσουλμάνων, η οποία πραγματοποιείται με αυτομαστίγωμα στη μνήμη του ιμάμη Χουσεΐν. Βέβαια, μια αίτηση αδείας για την πραγματοποίηση δημόσιας επιμνημόσυνης τελετής είχε υποβληθεί έγκαιρα στην Αστυνομία από τη μοναδική οικογένεια 5-6 μεταναστών με περσική προέλευση που ζουν σε αγροικία στην άκρη της κωμόπολης. Στην αίτηση αυτή δεν αναφερόταν όμως τίποτα για αιματηρό αυτομαστίγωμα, ούτε ότι θα πάρουν μέρος πολλές δεκάδες άνθρωποι.

Παρ' ότι οι κάτοικοι τέτοιων αγροτικών περιοχών είναι παντού και πάντα συντηρητικοί, οι άνθρωποι της συγκεκριμένης κωμόπολης δεν είχαν δείξει μέχρι εκείνη την ημέρα να ενοχλούνται από την παρουσία της μουσουλμανικής οικογένειας, ούτε και τα μέλη αυτής της οικογένειας είχαν ενοχλήσει μέχρι τότε άλλους συμπολίτες. Βέβαια, οι άμεσοι γείτονες των Περσών έλεγαν τότε τότε ότι τα Σαββατοκύριακα μαζεύονταν 100-150 συγγενείς και φίλοι και μέχρι αργά τη νύχτα έψελναν ύμνους ή διάβαζαν κείμενα, προφανώς από το Κοράνι, αλλά δεν είχαν θεωρήσει σημαντική την ενόχληση. Προφανώς, σ' εκείνη την αγροικία λειτουργούσε ένα άτυπο τζαμί.

Τώρα όμως, μετά το γεγονός της πένθιμης λιτανείας με αυτομαστίγωμα, άρχισαν οι κάτοικοι να μαζεύουν υπογραφές για να φύγει η οικογένεια από την περιοχή τους ή, τουλάχιστον, να πάψει να εκτελεί θρησκευτικά καθήκοντα με τόσο βάνανσο και ενοχλητικό τρόπο. Οι Σιίτες του Ersdorf διέβλεψαν αντιμουσουλμανική ενέργεια, οπότε άρχισαν να διαμαρτύρονται προς όλες τις κατευθύνσεις για την «καταπίεση που υφίστανται». Πρώτη αντίδρασή τους με πρακτικό αποτέλεσμα ήταν να αποφασίσουν την εκτέλεση γιορτής Ασούρα στο Ersdorf, κάθε Κυριακή, πάντα στην κεντρική πλατεία, μπροστά στον καθολικό ναό, την ώρα που μέσα θα γίνεται λειτουργία.

Ο ιμάμης της Κολωνίας, ο οποίος εκλήθη να νουθετήσει τους ομοθρήσκους του, παραξενεύτηκε πολύ, γιατί η Ασούρα «γιορτάζεται» (αν το αυτομαστίγωμα μπορεί να θεωρηθεί γιορτή) τον Ιανουάριο μήνα και όχι τον Ιούνιο. Όπως αναμενόταν, η παρέμβαση του ιμάμη στους Σιίτες της κωμόπολης δεν είχε καμιά επίδραση, γιατί φαίνεται ότι πρόκειται για ξεροκέφαλους

φονταμενταλιστές, κάτι σαν παλιοημερολογίτες.

Ας μην βιαστούν όμως οι διάφοροι εγχώριοι χριστιανοταλιμπάν, να κατακρίνουν τους μουσουλμάνους (και αυθεντικούς Ταλιμπάν), γιατί το θέμα δεν έχει να κάνει καθαρά με την θρησκεία. Τα ίδια και χειρότερα γίνονται και σε διάφορες χριστιανικές χώρες. Από υποανάπτυκτες, όπως οι Φιλιππίνες και διάφορες χώρες της λατινικής Αμερικής, έως και πολιτισμένες κοινωνίες, όπως η Ιταλία και η Ισπανία.

Το βίντεο που ακολουθεί, είναι από τις Φιλιππίνες, όπου οι χριστιανοί αναπαριστούν την σταύρωση του Ιησού, με ιδιαίτερα επώδυνο τρόπο (Προσοχή! Το θέαμα είναι ακατάλληλο για παιδιά!)...

Βεβαίως, από την στιγμή που στην Ελλάδα, το πρόβλημα προκύπτει από την ανεξέλεγκτη λαθρομετανάστευση των τριτοκοσμικών μουσουλμάνων και την ταυτόχρονη είσοδο των «πολιτιστικών» και θρησκευτικών τους παραδόσεων και πεποιθήσεων, δείγματα, ενίοτε, άκρατου φανατισμού, αυτοί μας καίνε και μ' αυτούς θ' ασχοληθούμε.

Μην βιαστούν επίσης, οι κάθε λογής «προοδευτικοί», να επικαλεστούν παραδείγματα προηγμένων και ανεκτικών κοινωνιών, όπως της Σουηδίας, γιατί τα γεγονότα αποδεικνύουν πως οι φανατικοί δεν καταλαβαίνουν από κάτι τέτοια...

Τρόμος στη Στοκχόλμη

Τη σφραγίδα του ριζοσπαστικού Ισλάμ φαίνεται ότι έχει η διπλή βομβιστική επίθεση στο κέντρο της Στοκχόλμης. Οι αρχές αναζητούν την άκρη του νήματος σε μια υπόθεση που συνδέεται με το Αφγανιστάν αλλά και σκίτσα του Μωάμεθ. Πανευρωπαϊκό συναγερμό χτυπούν αναλυτές. Η διπλή επίθεση στην πρωτεύουσα της Σουηδίας είχε όλα τα χαρακτηριστικά μιας τρομοκρατικής ενέργειας που θα μπορούσε να είχε εξελιχθεί σε τραγωδία...

Ισλαμική ιστοσελίδα ανακοίνωσε ότι δράστης είναι ο Αμπντέλ Ουαχάμπ και

δημοσίευσε φωτογραφία του με φόντο μια καταπράσινη κοιλάδα.... Η Αστυνομία χαρακτήρισε «τρομοκρατικά εγκλήματα» τις δύο βομβιστικές ενέργειες, επισημαίνοντας το γεγονός ότι η Σουηδία βρίσκεται για πρώτη φορά αντιμέτωπη με επίθεση αυτοκτονίας...

Το μοναδικό φως στην υπόθεση ρίχνει μέχρι στιγμής, ηχητικό μήνυμα που έφτασε με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στις Υπηρεσίες Ασφαλείας και το πρακτορείο ειδήσεων ΤΤ δέκα λεπτά πριν από την πρώτη έκρηξη. Στο ηχητικό μήνυμα μια ανδρική φωνή προαναγγέλλει τις επιθέσεις ως απάντηση στην παρουσία των περίπου 500 Σουηδών στρατιωτών στο Αφγανιστάν, αλλά και στη δημοσίευση το 2007 σκίτσων του σκιτσογράφου Λαρς Βιλκς στα οποία ο Μωάμεθ εμφανίζεται με σώμα σκύλου. Ο αποστολέας του μηνύματος αποκαλεί «γυιούρι» τον σκιτσογράφο. «Όσον καιρό δεν τερματίζετε τον πόλεμο κατά του Ισλάμ και ταπεινώνετε τον Προφήτη Μωάμεθ και υποστηρίζετε τον ηλίθιο Λαρς Βιλκς, οι πράξεις μας θα μιλούν για μάς. Τα παιδιά σας, οι κόρες και οι γιοι σας θα πεθάνουν όπως έχουν πεθάνει τα δικά μας παιδιά, τα δικά μας αδέρφια και αδελφές», αναφέρεται στο μήνυμα.

Σχέσεις με την Αλ Κάιντα είχε ο βομβιστής της Σουηδίας;

Διασυνδέσεις με την ένοπλη πτέρυγα της Αλ Κάιντα φέρεται να έχει ο φερόμενος ως τρομοκράτης της Στοκχόλμης, όπως αναφέρει το αμερικανικό κέντρο παρακολούθησης των ισλαμικών ιστοσελίδων. Στη διαθήκη του, ο Ταϊμούρ Αμπντέλ Ουαχάμπ του οποίου η ταυτότητα αποκαλύφθηκε από την ισλαμική ιστοσελίδα «Σουμούχ αλ-Ισλάμ» η οποία ανάρτησε σειρά φωτογραφιών του, αναφέρει ότι εκπλήρωσε μια υπόσχεση του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ. «Το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ εκπλήρωσε την υπόσχεση που σας είχε δώσει», γράφει ο καμικάζι στη διαθήκη του.

Τον Σεπτέμβριο του 2007, το ισλαμικό κράτος του Ιράκ δημοσίευσε ανακοίνωση του ηγέτη του, του Αμπού Ομάρ αλ Μπαγκντάντι, στην οποία ζητούσε εκδίκηση, καθώς στη Σουηδία είχαν δημοσιευθεί σκίτσα που είχαν κριθεί ότι προσβάλλουν τον προφήτη Μωάμεθ. Υποσχόταν επίσης οικονομική ανταμοιβή σε αυτόν που θα σκοτώσει τον Σουηδό σκιτσογράφο Λαρς Βιλκς.

Και μιας και βρισκόμαστε στην Σουηδία, ας περάσουμε και στην γειτονική -κι επίσης ανεκτική και πολιτισμένη- Νορβηγία...

Μουσουλμανικός ρατσισμός στην Νορβηγία

Ενδεικτική των νέων δεδομένων που έχουν διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια στις σχέσεις της Ευρώπης με το Ισλάμ είναι η κατάσταση που επικρατεί στη Νορβηγία, μια χώρα που δεν γειτνιάζει άμεσα με τον μουσουλμανικό κόσμο...

Σε εκπομπή νορβηγικού τηλεοπτικού καναλιού, με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Μουσουλμανικός ρατσισμός στη Νορβηγία», παρουσιάστηκε μια εν πολλοίς συγκλονιστική ιστορία: Η απομόνωση ενός οκτάχρονου χριστιανόπουλου, του Ελίας, μέσα στην ίδια του την πατρίδα! Το παιδί αυτό ζει με την οικογένειά του σε μια συνοικία της νορβηγικής πρωτεύουσας του Όσλο, τη Gronland, όπου το 45% των κατοίκων είναι μουσουλμάνοι μετανάστες, οι περισσότεροι των οποίων νεαρής ηλικίας. Πολύ χαρακτηριστικό είναι το γεγονός πως στο σχολείο του Ελίας το...97% των μαθητών είναι παιδιά μουσουλμάνων μεταναστών!

Ποιο είναι λοιπόν το πρόβλημα του παιδιού αυτού; Το ότι τα υπόλοιπα παιδιά, τα μουσουλμανάκια, τον αποφεύγουν και τον εμπαίζουν, απλά και μόνο επειδή δεν είναι κι αυτός μουσουλμάνος. Για παράδειγμα τον κοροϊδεύουν ότι είναι ακάθαρτος, επειδή τρώει χοιρινό κρέας, ενώ αυτά όχι και άλλα τέτοια ανάλογα. Κι αυτά συμβαίνουν τόσο μέσα στον χώρο του σχολείου όσο και έξω στον δρόμο της γειτονιάς του, όπου μάλιστα τα παιδιά αυτά του επιτέθηκαν και τον χτύπησαν μέχρι τώρα τουλάχιστον τρεις φορές. Αποτέλεσμα όλων αυτών των θλιβερών γεγονότων ήταν ο Ελίας να υποπέσει σε κατάθλιψη, να κλειστεί στον εαυτό του και να μην θέλει να πάει στο σχολείο, ούτε καν να φάει το φαγητό του...

Το παράξενο είναι ότι στην εκπομπή αυτή τόσο το παιδί όσο και η μητέρα του ανέφεραν ότι δεν έχουν κανένα απολύτως πρόβλημα με τα παιδιά των μαύρων ή των Κινέζων μεταναστών που ζουν στην πόλη τους, αλλά αποκλειστικά και μόνο με εκείνα των μουσουλμάνων, που τα χαρακτήρισαν ως ιδιαίτερα προκλητικά και επιθετικά. Μάλιστα αναγκάστηκαν να δηλώσουν οικογενειακώς άθεοι και όχι

χριστιανοί, μήπως και αποφύγουν ακόμα χειρότερες καταστάσεις! Τελικά το παιδί πρόσφατα άλλαξε σχολείο, πηγαίνοντας κάπου όπου δεν υπάρχουν τόσα παιδιά προερχόμενα από μουσουλμανικές χώρες...

Ας κατέβουμε και λίγο πιο κάτω, σε δύο επίσης αναπτυγμένες και ανεκτικές χώρες: Το Βέλγιο και την Γαλλία. Εκεί ψήφισαν νόμους για την απαγόρευση της μπούργκα σε δημόσιους χώρους, επικαλούμενοι την δημόσια ασφάλεια. Φυσικά οι μουσουλμάνοι, υποστήριξαν πως τέτοιες «νομοθεσίες θίγουν τα δικαιώματά τους και τη θρησκευτική τους ελευθερία». Ποιοι μιλάνε αλήθεια για ελευθερία και διαφορετικότητα... Δυο λέξεις που έχουν κακοποιηθεί όσο τίποτε άλλο, στον κόσμο του Ισλάμ...

Η απαγόρευση της μπούργκα προβληματίζει την Ευρώπη

Καλύπτουν όλο το σώμα και το πρόσωπο των γυναικών, αφήνοντας μόνο ένα μικρό άνοιγμα (ή δίχτυ) για τα μάτια. Οι πιο καταπιεστικές εκδοχές των ισλαμικών πέπλων, η μπούργκα και το νικάμπ, διεκδικούν μια θέση στη γηραιά ήπειρο, προκαλώντας έντονη διαμάχη στις ευρωπαϊκές χώρες. Οι κυβερνήσεις προσπαθούν να διαχειριστούν ένα εκρηκτικό κοκτέιλ, με συστατικά όπως η θρησκευτική ελευθερία, η προσωπική αξιοπρέπεια αλλά και η τρομοκρατική απειλή.

Το σύνθημα έδωσε το Βέλγιο, καθώς έγινε η πρώτη χώρα που ψήφισε υπέρ της απαγόρευσης της μπούργκα και του νικάμπ στους δημόσιους χώρους για λόγους ασφαλείας, χωρίς να αναφέρεται ονομαστικά στους δυο αυτούς τύπους πέπλου... Ο νόμος προβλέπει πρόστιμο 15-25 ευρώ και έως 7ήμερη φυλάκιση για όσες γυναίκες εξακολουθούν να καλύπτουν το πρόσωπό τους. «Νομίζω ότι η μπούργκα δεν είναι θρησκευτικό σύμβολο, αλλά πρωτίστως πολιτικό», δήλωσε χαρακτηριστικά ο φιλελεύθερος βουλευτής Ντανιέλ Μπακελέν.

Αν και οι μουσουλμάνες που φορούν μπούργκα ή νικάμπ στο Βέλγιο δεν είναι πολλές, απαγορεύσεις ισχύουν ήδη σε διάφορες κοινότητες. Μετά την είδηση της ψήφισης του νομοσχεδίου κυκλοφόρησε απειλητικό βίντεο στο διαδίκτυο, στο οποίο ένοπλοι ισλαμιστές προειδοποιούν ότι όσες χώρες απαγορεύσουν τα ισλαμικά πέπλα θα το πληρώσουν, καθώς «θα βρεθούν σύντομα σε πολύ δύσκολη

θέση».

Διαμαρτυρίες

Οι μουσουλμάνοι διαμαρτύρονται -παραδόξως ακόμη και οι γυναίκες που δηλώνουν ότι απεχθάνονται την μπούργκα και δεν τη φορούν- υποστηρίζοντας ότι παρόμοιες νομοθεσίες θίγουν τα δικαιώματά τους και τη θρησκευτική τους ελευθερία.

Οι αντιδράσεις αναμένεται να συνεχιστούν, καθώς μετά το Βέλγιο και η Γαλλία θα φέρει στη Βουλή σχετικό νομοσχέδιο τις επόμενες μέρες, έπειτα από πολύμηνες διαβουλεύσεις. Σύμφωνα με την εφημερίδα «Figaro», το νομοσχέδιο προβλέπει την επιβολή προστίμου 150 ευρώ στις μουσουλμάνες που δεν συμμορφώνονται, ενώ οι σύζυγοι και οι συγγενείς που τις υποχρεώνουν διά της βίας να φορούν μπούργκα ή νικάμπ, θα τιμωρούνται με πρόστιμο 15.000 ευρώ και φυλάκιση ενός έτους. Το βασικό επιχείρημα είναι οι λόγοι ασφαλείας και η προστασία των γυναικείων δικαιωμάτων, εφόσον η κάλυψη του προσώπου και συνεπώς της ταυτότητας ενός ατόμου αντίκειται στους νόμους, ενώ υποτιμά και περιθωριοποιεί τις γυναίκες...

Στη Γαλλία, όπου διαβιεί η μεγαλύτερη μουσουλμανική κοινότητα της Ευρώπης - περίπου 6 εκατομμύρια- υπολογίζεται ότι περί τις 2.000 μουσουλμάνες φορούν μπούργκα ή νικάμπ, το τελευταίο διάστημα όμως η τάση είναι αυξητική.

Εχθρικό είναι το κλίμα γύρω από τα ισλαμικά πέπλα και σε άλλες χώρες όπως η Ιταλία, όπου πρόσφατα επιβλήθηκε πρόστιμο 500 ευρώ σε μουσουλμάνα με καλυμμένο πρόσωπο, στην πόλη Νοβάρα, προπύργιο της εμπρηστικής Λέγκας του Βορρά, η οποία από πέρυσι προωθεί προτάσεις για την απαγόρευση. Αν και η Ιταλία δεν έχει νομοθετήσει για το θέμα σε εθνικό επίπεδο, υπάρχει νόμος του 1975 που τιμωρεί με πρόστιμα και μέχρι διετή φυλάκιση όποιον καλύπτει με οτιδήποτε το πρόσωπό του, εμποδίζοντας την αναγνώρισή του.

Πέπλο...ανησυχίας

Στην Ολλανδία δεν έχει ψηφιστεί πλήρης απαγόρευση της μπούργκα, όπως είχε αρχικά σχεδιαστεί, εξετάζονται όμως διάφορα νομοσχέδια για απαγόρευση σε σχολεία και δημόσιες υπηρεσίες.

Στη Γερμανία, το κάθε κρατίδιο μπορεί να αποφασίσει χωριστά, αλλά μέχρι στιγμής η απαγόρευση εφαρμόζεται κυρίως στα δημόσια σχολεία.

Στη Βρετανία δεν υπάρχει απαγόρευση των ισλαμικών πέπλων, ωστόσο τα σχολεία μπορούν να εφαρμόζουν τον δικό τους κώδικα θέτοντας περιορισμούς, έπειτα από σχετική οδηγία του υπουργείου Παιδείας το 2007.

Στην Ισπανία, η σοσιαλιστική κυβέρνηση δεν επιθυμεί νομοθετική ρύθμιση για την μπούργκα, κυρίως στα σχολεία, προσπαθώντας να αποφύγει συγκρούσεις με τη μουσουλμανική κοινότητα.

Βεβαίως, δεν περιμένουμε -τουλάχιστον άμεσα- από την όποια ελληνική κυβέρνηση να προχωρήσει σε τόσο «ριζοσπαστικές» ρυθμίσεις, όταν ήδη δυσκολεύεται αφάνταστα να πετάξει έξω απ' τους δημόσιους χώρους τα θρησκευτικά σύμβολα και να απογαλακτιστεί από την Εκκλησία, αλλά θα μπορούσε τουλάχιστον να θέσει κάποια όρια, ως προς την εκδήλωση των θρησκευτικών αισθημάτων. Αν θέλει να σακατεύεται ο κάθε θρησκόληπτος εν ονόματι της όποιας θρησκείας του, με γεια του με χαρά του... Σπίτι του όμως...

Το αποτυχημένο ξένο πρότυπο: Πολυπολιτισμικότητα

Στην Ελλάδα τείνουμε δυστυχώς, ελλείψει πρωτότυπης εγχώριας πολιτικής σκέψης, να καταναλώνουμε ξένα πρότυπα (ιδεολογικά και άλλα) με καθυστέρηση περίπου 2 δεκαετιών, και μάλιστα χωρίς να διδασκόμαστε από την εμπειρία των χωρών που τα πρωτοεφάρμοσαν. Έτσι, η «πολυπολιτισμικότητα» εισήχθη στην ελληνική πολιτική και ιδεολογική σκηνή με θετικό πρόσημο από την κυρίαρχη πνευματική ελίτ, και διακηρύσσεται ευθέως ως στόχος από δύο τουλάχιστον κόμματα (ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ), την ώρα που σε ολόκληρο τον κόσμο απαξιώνεται ως πρότυπο κοινωνικής οργάνωσης.

Πράγματι, η έννοια της «πολυπολιτισμικότητας» (multi-culturalism) ξεκίνησε στις ΗΠΑ το '60 - '70 μέσα στη γενικά εναλλακτική τάση που κυριαρχούσε τότε, ως εναλλακτικό πρότυπο χειρισμού των μεταναστών και ειδικά της παιδείας τους, σε αντίθεση με το ως τότε κυρίαρχο πρότυπο του «χωνευτηριού» (melting pot). Η διαφορά μεταξύ των δύο είναι μεγάλη: Στη δεύτερη περίπτωση (που είχε εφαρμοστεί με επιτυχία στις παλιότερες γενιές μεταναστών, Ιρλανδούς, Γερμανούς, Εβραίους, Πολωνούς, Έλληνες, Ιταλούς) ο διακηρυγμένος σκοπός ήταν ο μετανάστης, απ' όπου κι αν έρχεται, να «χωνεύεται» στην αμερικανική κουλτούρα -να διατηρεί ίσως κάποιο δεσμό κοινότητας, αλλά τα παιδιά του να έχουν ως μητρική γλώσσα τα αγγλικά, και να γίνουν συνειδητοί Αμερικανοί πολίτες. Αντίθετα, στο πολυπολιτισμικό πρότυπο, που εφαρμόστηκε μετά το '70 κι έτσι εφαρμόστηκε κυρίως στους ισπανόφωνους, επιτράπηκε η στοχευμένη διαιώνιση της «πρώτης» ταυτότητας των μεταναστών, ειδικά με την διδασκαλία της «πρώτης» τους γλώσσας ως κύριας στο σχολείο. Το αποτέλεσμα ήταν η δημιουργία ισπανόφωνων γκέτο και η απόδειξη της αποτυχίας του πολυπολιτισμικού προτύπου.

Όσες άλλες χώρες υιοθέτησαν (εν μέρει ή εν όλω) το πολυπολιτισμικό πρότυπο υφίστανται ήδη τις συνέπειες της μη αφομοίωσης των μεταναστών και της διαιώνισης της «διαφορετικότητάς» τους: Στην Αγγλία (π.χ. στο Leeds και στο Bradford) υπάρχουν πλέον περιοχές με μουσουλμανική πλειοψηφία, και η εφαρμογή της σαρία έχει ήδη γίνει αποδεκτή, τόσο το βρετανικό κράτος, όσο και η αγγλικανική Εκκλησία. Στη Γαλλία η χορήγηση γαλλικής ιθαγένειας δεν απέτρεψε τη γκετοποίηση των αφρικανικής καταγωγής νεαρών των εργατικών προαστίων, που υπήρξε η βασική αιτία των ταραχών του 2005. Στη δε Σουηδία και τις άλλες σκανδιναβικές χώρες παρατηρείται κατακόρυφη αύξηση των βιασμών, καθώς οι απελευθερωμένες Σουηδέζες θεωρούνται από τους μουσουλμάνους «πόρνες» που «το αξίζουν». Και στην Ολλανδία η δολοφονία του σκηνοθέτη Τέο Βαν Γκογκ το 2004 από φανατικό μουσουλμάνο εξ αιτίας της κριτικής που άσκησε στο Ισλάμ προκάλεσε σοκ και εκτεταμένες συζητήσεις για την αποτυχία του «πολυπολιτισμικού - ανεκτικού» προτύπου.

Επομένως, «πολυπολιτισμικότητα» και «ενσωμάτωση» δεν είναι συμβατές έννοιες –είναι αντίθετες. Όποιος τις χρησιμοποιεί μαζί προδίδει απλά την ημιμάθειά του.

Πολυπολιτισμικότητα σημαίνει τη στοχευμένη διαιώνιση της διαφορετικότητας των μεταναστών. Ενσωμάτωση αντιθέτως σημαίνει την αφομοίωσή τους σε ένα υφιστάμενο κοινωνικό σώμα – εν προκειμένω την ελληνική κοινωνία. Η οποία έχει τη γλώσσα της, τους νόμους της και τα ήθη της. Τα οποία επιθυμεί να διατηρήσει και δικαιούται να τα διατηρήσει. Και ως «ήθη» δεν εννοούμε απαραίτητα κάτι συντηρητικό –εννοούμε ακόμα και το «τρέχον» επίπεδο ηθών του δυτικού κόσμου στον οποίο ανήκει η Ελλάδα: Τη θρησκευτική ελευθερία (συμπεριλαμβανομένης της αθείας), το λαϊκό κράτος, την ισότητα των φύλων, τη σεξουαλική απελευθέρωση κ.λπ. Ειδικά για μουσουλμάνους μετανάστες, αυτό το επίπεδο ηθών είναι αδιανόητο και προσβλητικό, γιατί συγκρούεται με βασικές σταθερές του Ισλάμ. Ας σκεφτούν οι υπέρμαχοι της «πολυπολιτισμικότητας», μέχρι πού φτάνει η «ανοχή στη διαφορετικότητα» που διακηρύσσουν: Υα δέχονταν αύριο π.χ. τη σαρία ως ισότιμο σύστημα απονομής δικαιοσύνης; Πώς θα αντιμετώπιζαν εκδηλώσεις μαζικού θρησκευτικού φανατισμού; Και αν θεωρούν ότι δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος, ας θυμηθούν τι έγινε τον Μάιο του 2009 στο κέντρο της Αθήνας για ένα σκισμένο (δήθεν) Κοράνι...

Δυστυχώς όμως, κανένας από αυτούς τους προβληματισμούς δε φαίνεται να αγγίζει τους εν Ελλάδι κήρυκες της πολυπολιτισμικότητας, που έχουν παραμείνει στη δεκαετία του '70. Πέραν του επαρχιωτισμού και της άγνοιας των διεθνών εξελίξεων και προβληματισμών, υπάρχει και μια ψυχολογική εξήγηση για την εμμονή τους αυτή. Όπως είχε παρατηρήσει σε ανύποπτο χρόνο ο Παναγιώτης Κονδύλης, «η ιδεολογία εκπληρώνει και ψυχολογικές λειτουργίες, επιτρέποντας σε “προοδευτικούς” διανοούμενους ελαφρών βαρών και σε αστείους δημοσιογραφίσκους να αναβαθμίζουν το μικρό τους εγώ εμφανιζόμενοι ως εκπρόσωποι υψηλών ιδεωδών».

Στην προκειμένη περίπτωση, η υποστήριξη της άκριτης χορήγησης ιθαγένειας στους μετανάστες επιτρέπει σε αυτούς τους διαμορφωτές της κοινής γνώμης να εμφανίζονται (πρώτα απ' όλα απέναντι στους εαυτούς τους) ως φορείς

υψηλών αξιών, τις οποίες προσπαθούν να μεταλαμπαδεύσουν σε μια «καθυστερημένη» χώρα, όπως αντιλαμβάνονται την Ελλάδα. Η ψυχολογική αυτή τάση συνοδεύεται τυπικά από το έντονο σύνδρομο κατωτερότητας έναντι της «πολιτισμένης και προοδευμένης Δύσης» (που προσφυώς έχει αποκληθεί «ευρωλιγουρισμός»), και συνήθως απαντάται σε ανθρώπους που στην πραγματικότητα αγνοούν τι ισχύει στις δυτικές χώρες, αλλά προβάλλουν σε αυτές μια δική τους αυθαίρετη εντύπωση «πολιτισμού».

Ο σεβασμός στην διαφορετικότητα, δεν είναι κάτι τόσο απλό και κυρίως δεν είναι κάτι μονόπλευρο. Πρωτίστως, έχει και κάποια όρια. Προϋποθέτει την αμοιβαιότητα κι αυτή η αμοιβαιότητα σε σχέση με τους ισλαμιστές δεν υπάρχει, πολλώ μάλλον, όταν οι ίδιοι δεν αποδέχονται την διαφορετικότητα ούτε μέσα στους κόλπους τους. Κι αφού κάποιοι κόπτονται για τον σεβασμό της διαφορετικότητας της μειοψηφίας, καλό θα ήταν να κόπτονται και για τον σεβασμό της διαφορετικότητας της πλειοψηφίας.

Εν τέλει, έχει χυθεί πολύ αίμα για την κατάκτηση του δυτικού πολιτισμού (και στον οποίον η Ελλάδα έχει θέσει βασικά θεμέλια), για να τον παραδώσουμε οικειοθελώς στις ορδές των θρησκόληπτων καθυστερημένων εξ Ανατολής και Αφρικής, που αν ήταν στο χέρι τους θα είχαν μετατρέψει την οικουμένη σε μια απέραντη Σαουδική Αραβία.